Tomal pudund mund kui Naene. Sepärrast läks ta kohhe sel süggisel kossima, agga ei ta noudnud tuggewa töteggewa naese, waid watis üksnes tühja illo peäle. Moisa toa tüddruk Kai, lapse pölwest sadik Moisas kaswatud, olli illus punnane jummest, melest uhke ja kandis priskid kännad rided, agga ei moistnud, egga wintsind, Tallopoiatööd tehha. Selle temma noudis naeseks, ja et kül Moisawannemad Kaie nonnisid, siiski ei nemmad tahtnud wäggise keelda. Kai wöttis winad ja käerahha römoga wasto, läks kät andma; Moisa polest tehti sured pulmad, ja monni rubbel rahha jodi weel peäle. Nüüd piddi Tomas isse maia piddama. Agga mis maiapiddaminne se olli? Puhhapäiwil istus Tomas körtsus ja lakkus peäle, Esmaspäwa maggas ta weel eilse jomisse unne, ehk möllas ka weel möda körtsi, ning wöttis ka näddala seesgi wahhest, Jummala wilja ennam, kui joudis kanda. Ei olnud koddo egga wäl-

wäljas öiged töteggiad. Mis wooras orri holib kui ei olle sundimust takka? Pöllud said waesel wisil harritud, ja ei kañnud nüüd ennam sedda wilja, mis enne. Ja siiski müüs Tomas sestgi ärra; heino ja ölgi nenda sammoti, ja keik se rahha pandi nahka. Egga se nüüd olnud immeks pañna, et wiljast ja leiwast pudust tulli. Mis nou nüüd kätte wötta? Häbbi olli Moisaaita ette miñnes! Wiimse rahha eest, mis weel maias olli, osteti wilja; jubba surem ossa olli jomissega pillatud. Agga willi olli sel aial wägga kallis, sepärrast ei ullatand rahha kaugele. Tomas müüs sepärrast ühhe pari härgi ärra, ja piddi selle rahha eest leiba ostma. Agga jomisse himmo olli suur, teiste prassiattega lakkus ta pole rahha ärra; ja paljuks ta nüüd wilja sai? — Joobnust melest ei olnud ka hoolt egga murret lomade eest, sest siis murdis mets ühhe hobbose ja ühhe lehma ärra. Hädda pärrast läks ta nüüd Moisa, leiba laenama,

)(2 ag-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1796, lk. 18